

УДК 399.9

РОЛЬОВА ВЗАЄМОДІЯ МІЖ БІЗНЕСОМ, ДЕРЖАВНИМИ СТРУКТУРАМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ У ФІНАНСУВАННІ ПРОЄКТІВ**Діана Попова***Державний університет «Київський авіаційний інститут», Київ**Науковий керівник – Тетяна Остапенко, д.т.н., доц.*

Ключові слова: державно-приватне партнерство, фінансування соціальних проєктів, міжнародні організації, прозорість фінансових потоків.

Сталий розвиток як концепція передбачає ефективну взаємодію між державними структурами, бізнесом та міжнародними організаціями для вирішення соціально-економічних викликів. У сучасних умовах фінансування соціально значущих проєктів неможливе без координації між цими секторами, оскільки кожен із них відіграє ключову роль у забезпеченні ресурсної підтримки та стратегічного розвитку. У наукових дослідженнях [4, 6] зазначається, що державно-приватне партнерство та грантове фінансування міжнародних організацій є ефективними механізмами залучення коштів для гуманітарних і соціальних ініціатив. Проте проблеми недостатньої координації, регуляторних бар'єрів та низького рівня довіри між секторами стримують розвиток таких механізмів. Дослідження ролі та ефективності цієї взаємодії є актуальним завданням, оскільки дозволяє визначити оптимальні моделі фінансування, що сприятимуть підвищенню ефективності соціальних проєктів та забезпеченню їхньої стійкості у довгостроковій перспективі.

Метою дослідження є аналіз механізмів взаємодії між бізнесом, державними структурами та міжнародними організаціями у фінансуванні соціальних та гуманітарних проєктів, визначення їхньої ролі у забезпеченні сталого розвитку та ефективного використання ресурсів. Дослідження спрямоване на виявлення ключових викликів та можливостей партнерства між цими секторами, оцінку ефективності існуючих моделей співпраці, а також формулювання рекомендацій щодо оптимізації фінансової підтримки соціально значущих ініціатив. Результати можуть бути використані для розробки стратегій покращення координації між секторами та підвищення ефективності фінансування проєктів у сфері сталого розвитку.

Координація між бізнесом, державними структурами та міжнародними організаціями є визначальним фактором ефективного фінансування соціальних і гуманітарних проєктів. Аналіз механізмів партнерства свідчить, що державно-приватне партнерство сприяє залученню інвестицій у довгострокові ініціативи, тоді як грантове фінансування

міжнародних організацій забезпечує гнучкість і швидкість реагування на актуальні виклики [1]. Успішні моделі співпраці базуються на чітких механізмах розподілу відповідальності, прозорості фінансових потоків та інституційній підтримці з боку держави.

Нижче наведено схему (Рис. 1), що ілюструє основні механізми взаємодії між бізнесом, державними структурами та міжнародними організаціями у фінансуванні соціальних і гуманітарних проєктів. Схема демонструє потоки фінансових ресурсів, регуляторного впливу та експертної підтримки, які забезпечують ефективну координацію та синергію ресурсів для реалізації проєктів.

Рис.1 Основні механізми взаємодії між бізнесом, державними структурами та міжнародними організаціями

Головні виклики взаємодії полягають у регуляторних обмеженнях, недостатній довірі між секторами та відсутності узгоджених механізмів управління ресурсами [5]. Незбалансованість нормативної бази створює бар'єри для залучення бізнесу до фінансування соціальних ініціатив, а низький рівень комунікації між учасниками ускладнює координацію. Міжнародні організації виступають каталізатором партнерських відносин, надаючи не лише фінансування, а й експертну підтримку у розробці ефективних моделей співпраці.

Оптимізація фінансування можлива через гармонізацію регуляторної політики, розвиток механізмів співфінансування та стимулювання участі бізнесу через податкові та репутаційні стимули. Формування єдиної стратегії фінансування із залученням усіх секторів підвищує ефективність використання ресурсів та забезпечує сталий розвиток соціально значущих проєктів [2].

Висновки

Формування ефективних механізмів взаємодії між бізнесом, державними структурами та міжнародними організаціями сприяє сталому фінансуванню соціальних і гуманітарних проєктів. Отримані результати можуть бути використані для вдосконалення політики партнерства та підвищення ефективності розподілу ресурсів.

Список використаних джерел:

1. Борщ В. І. Державно-приватне партнерство як запорука інноваційного розвитку національної галузі охорони здоров'я. «Вісник ЖДТУ»: Економіка, управління та адміністрування. 2019. № 2 (88). С. 156-161.
2. Бугрова О. Державно-приватне партнерство як середовище для формування ефективних стратегій розвитку підприємств. 2017. №18. С.56-82
3. Дмитренко Р. Державно-приватне партнерство як форма реалізації державної політики розвитку аграрного бізнесу. Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Юридичні науки. 2024. № 3 (71). С. 18-22.
4. Ільченко В. М., Пістунова В. О. Можливості фінансування соціального підприємництва в Україні. Підприємництво та інновації. 2023. № 26. С. 47-51.
5. Крупка М., Костецький В. Вплив державно-приватного партнерства на зміцнення фінансової безпеки суб'єктів господарювання. Вісник економіки. 2023. № 1. С. 35-49.
6. Мельничук Л. М. Міжсекторне партнерство у вітчизняній практиці державного управління соціальним розвитком регіонів. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2017. № 5. С.18-22.